

Gepensioneerd administratief medewerker Alice van der Meer uit Enschede:

Als enige vrouw tussen de mannen

Sinds 2003 is Alice van der Meer (74) uit Enschede officieel met pensioen. Jarenlang werkte ze als enige vrouw bij schildersbedrijf J.G. Bekke in Enschede. “Toen mijn kinderen 11 en 7 waren, stond ik te springen om aan het werk te gaan. Ik wilde zó graag weer iets doen.”

In de tijd dat de kinderen van Alice klein waren, was het voor vrouwen nog niet vanzelfsprekend om buiten de deur te werken. Dingen die nu heel normaal zijn, zoals een kinderdagverblijf of buitenschoolse opvang, bestonden simpelweg nog niet. Maar voor Alice vormde dit geen belemmering. Samen met wat andere ouders richtte ze een naschoolse opvang op. Zo hoefde ze niet elke dag om 12.30 uur op het schoolplein te staan, maar kon ze op

sommige dagen wat langer doorwerken. ‘Baanbrekend in die tijd. Maar ik heb het altijd belangrijk gevonden om me ook buitenshuis nuttig te maken. Voor mij was het dus een logische stap. Uit de reacties van andere moeders maakte ik op dat ik daar aardig alleen in stond. ‘Je laat ze toch niet alleen thuis komen?’ Ze hadden medelijden met mijn dochters en noemden ze ‘sleutelkinderen’. Judith en Marieke hebben er nooit last van gehad. Ze zijn er juist heel zelfstandig door geworden. Als ik eens ziek thuis was, zeiden ze al gauw: ‘Wanneer ga je weer aan het werk, mam? Dan ben je veel gezelliger.’

Discussie

Op de dag dat ze gaat solliciteren bij het schildersbedrijf heeft ze eerst een flinke discussie op het arbeidsbureau. ‘Ze stuurden me steeds naar van die simpele baantjes. Het uittypten van bandopnames bijvoorbeeld. Maar ik wilde meer dan dat! Het gesprek van die ochtend zat blijkbaar nog een beetje in mijn lijf, want ik schijn heel kordaat dat tuinpad opgelopen te zijn. Eenmaal binnen vroeg mijn toekomstige baas, na een inleidend praatje, even kort wat op te schrijven. Toen hij mijn handschrift zag, zei hij direct: “Wanneer kun je beginnen?” De functie groeide uit tot een afwisselende baan waarin ik van alles deed: correspondentiewerk, offertes, de loonadministratie, soms ook het serveren van de lunch. Ik geloof dat het nu officemanager zou heten, toentertijd was het gewoon: administratief medewerker.’

Ontslag

De klik met haar collega's is ontzettend goed. Samen met de directeur, uitvoerder en boekhouder vormt ze een hecht team. ‘Onze persoonlijkheden sloten erg goed bij elkaar aan. Er werd hard gewerkt, maar er was ook ruimte voor een dolletje.’ Tijdens de crisis gaat het slecht met het bedrijf. Op een dag staat de directeur aan haar bureau: “Alice, ik moet je helaas ontslaan”. ‘Daarop stelde ik voor om de loonadministratie weer zélf te doen, samen met de boekhouder. Dat hebben we nog jaren zo gedaan. Van ontslag is er gelukkig niets meer gekomen.’

Alice van der Meer (74) uit Enschede

- is getrouwd met Henk (79)
- werkte van 1980 tot 2003 bij J.G. Bekke in Enschede

Familie

Alice doet vanaf dat moment ook deels de loonadministratie van het bedrijf. ‘Ik laat me niet snel uit het veld slaan. Zo ben ik opgevoed. Mijn vader zei altijd: “Als je iets dwarszit, dan moet je het gewoon zeggen. Maar blijf wel altijd beleefd.” Zo heb ik het ook aan mijn kinderen en kleinkinderen geleerd. Ook mijn collega's bij J.G. Bekke waren een beetje als familie. Ik voelde me verbonden met de mensen op kantoor, maar ook met de schilders. In mijn tijd als administratief medewerker heb ik gezorgd dat alle medewerkers het handboek ‘Schilderswerk’ uitgereikt kregen. Daarin stonden duidelijke richtlijnen voor het werken met bepaalde verfsoorten. De gezondheid van mijn vader die meubelmaker was, heeft beslist veel geleden onder het spuiten met diverse soorten lak.’

Slimmigheidsjes

Na een aantal jaar bij J.G. Bekke krijgt Alice het aan haar rug en wordt ze voor 50 procent arbeidsongeschikt

verklaard. ‘Een tegenvaller, want ik hield van mijn werk. Het percentage arbeidsongeschiktheid heb ik weten terug te dringen tot 25 procent. Gewoon, door kleine dingen aan te passen. De printer iets verderop zetten bijvoorbeeld, zodat ik steeds een stukje moest lopen. Ook kreeg ik van mijn baas een ergonomische bureaustoel. Zo heb ik mijn werk nog heel veel jaren met plezier kunnen doen. Inmiddels ben ik alweer zo'n dertien jaar geleden gestopt met werken. Mijn man Henk en ik hebben het goed samen. We kunnen prima rondkomen van onze AOW en aanvullende pensioenen.’

Rustig aan

Met haar 74 jaar doet Alice het nu wat rustiger aan. Haar gezondheid speelt haar nu en dan parten. ‘Dat is wel jammer. Vroeger pasten we regelmatig op onze vier kleinkinderen. Dat is nu te zwaar. Nu springen we af en toe een uurtje in. En dan geniet ik daar dubbel en dwars van!’